

FLAMENCO

Czyli muzyka, taniec, śpiew....

Flamenco- co to i skąd pochodzi?

- **Flamenco** – zjawisko kulturowe, związane z folklorem andaluzyjskich Romów, obejmujące muzykę, śpiew, taniec, strój i zachowania. Jego tradycja pochodzi z Andaluzji, i tam do dziś można oglądać jego wykonanie.

Charakter flamenco:

- Na flamenco składa się taniec, ale też charakterystyczna muzyka i śpiew. Jeśli pod wpływem tych pulsujących, porywających rytmów czujesz, że chcesz od razu tańczyć, koniecznie zapisz się na zajęcia. Nie ma praktycznie żadnych ograniczeń wiekowych czy zdrowotnych, liczy się zapał, bo we flamenco chodzi nie o osiągnięcie perfekcji w ruchach, a wyrażenie własnych emocji.

Historia flamenco:

- Flamenco wywodzi się od Cyganów zamieszkujących południowy rejon Hiszpanii - Andaluzję, którzy najprawdopodobniej przybyli na te tereny w XVI wieku. Przez stulecia styl flamenco ewoluował, a w takiej formie jak jest obecnie, ukształtował się pod koniec XIX wieku.
- Nadal można dopatrzeć się w nim między innymi wpływów kultury hinduskiej, arabskiej, żydowskiej, perskiej, latynoskiej, gdzie w tańcu ważną rolę odgrywają nie tylko nogi, ale też ekspresyjne ruchy ramion oraz dłoni i palców, ułożone w charakterystyczny sposób.
- Nie do końca jednak wiadomo, skąd wzięła się sama nazwa flamenco. Niektórzy są zdania, że pochodzi od łacińskiego słowa "flamma" (płomień, ogień), inni dopatrują się związku z flamingiem (z hisz. "flamenco"), gatunkiem ptaka, którego wytworne i pełne gracji ruchy, zwłaszcza w okresie godowym, porównuje się do figur flamenco.

Jak tańczyć flamenco?

- Flamenco tańczy się przede wszystkim solo, ale można też w parze, w grupie, w zależności od tego w jakiej konfiguracji czujemy się najlepiej.
- Jego stałym elementem jest rytm oraz palos (style flamenco, które wyróżnia się w zależności od muzyki). Reszta układu zależy od tancerza i jego siły wyrazu oraz chęci zaakcentowania poszczególnych fragmentów tańca.
- Charakterystycznymi elementami są także dynamiczne zwroty nie tylko całego ciała, ale też samej głowy, typowy dla flamenco skręt ciała oraz szczególny ruch ramion, dłoni oraz palców, zwłaszcza u tańczących kobiet, dzięki którym tancerka może wyrażać najskrytsze emocje.
- Rytm we flamenco wybija się stopami, a takie miarowe tupanie nazywa się zapateado, natomiast zaakcentowanie wybranego elementu śpiewu lub muzyki nosi nazwę punteado.

Jak tańczyć flamenco?

- Zarówno kobieta, jak i mężczyzna tańczący flamenco są pełni ekspresji, zmysłowi, potrafią wyrazić całą gamę uczuć, od radości po wielki smutek. Profesjonalni tancerze flamenco potrafią połączyć perfekcyjną technikę z łatwością wyrażania emocji, dzięki czemu są w stanie opowiedzieć tańcem całą historię, która poruszy widownię.
- Im bardziej spontaniczny i autentyczny taniec, tym większa szansa na osiągnięcie tzw. duende, czyli wzniosłego przeżycia, związanego z flamenco, które porównuje się do katharsis oczyszczającego duszę.

NEEDED THING for flamenco dancer

Castanets

Spanish hat

Flamenco skirt

Flamenco fan

Flamenco shoes

Strój do flamenco:

Ważnym elementem jest strój – kobiety ubrane są w suknie (często w kolorze czerwonym, czarnym lub czerwono-czarnym), z falbanami, do tego dochodzą dodatki: kolorowa chusta, wachlarz, kwiaty. Ubiór mężczyzn jest skromniejszy - zakładają spodnie i koszulę, czasem kamizelkę, ewentualnie niewielką apaszkę. Natomiast zarówno mężczyźni, jak i kobiety tańczą w butach na obcasie, by lepiej wybijać rytm.

Muzyka flamenco:

- Charakterystycznym elementem flamenco jest muzyka, do której tańczą tancerze. Wykonuje się ją przede wszystkim na gitarze. Wyróżnia się liczne style flamenco, te najpopularniejsze to m.in. solea (dość wolne tempo), zambra (bardziej zmysłowa), alegria (szybkie tempo), petenera (melancholijna), buleria (żywiołowa). Często, zarówno tańczący, jak i muzycy używają kastanietów.

Słynni artyści flamenco:

- Paco de Lucia (Francisco Sánchez Gómez; zm. 2014) - wirtuoz gitary, pokazał że gitarowe flamenco doskonale wpisuje się w jazzową improwizację, współpracował z ikonami jazzu i pop takimi jak Al DiMeola, Chick Corea, John McLaughlin.
- Miguel Poveda - pochodzący z Barcelony młody śpiewak (na stałe mieszka w Sewilli), który eksperymentując z flamenco i innymi gatunkami muzycznymi zdobył wiele prestiżowych nagród w Hiszpanii i na świecie.
- María Juncal - urodzona na Wyspach Kanaryjskich tancerka flamenco, od 2001 roku występuje na niemalże wszystkich najważniejszych festiwalach tańca na świecie (USA, Kanada, Kuba, Izrael, Japonia, Włochy, Meksyk).
- Sara Baras - tancerka i choreograf flamenco, przy wielu artystycznych projektach współpracowała z wielkimi artystami flamenco m.in. przy spektaklu operowym "Carmen" na deskach Gran Teatre del Liceu w Barcelonie.

Słynni artyści flamenco:

- Cristina Hoyos - tancerka i choreograf flamenco związana z Sewillą, gwiazda filmów hiszpańskiego reżysera Carlosa Saury, w ostatnich odpowiedzialna za choreografię najważniejszych wydarzeń flamenco.
- Carmen Linares - śpiewaczka flamenco, która występowała m.in. z Orkiestrą Filharmonii w Nowym Jorku.
- Enrique Morente (zm. 2010) - pochodzący z Granady cantaor uznawany jest za wielkiego reformatora muzyki flamenco.
- Estrella Morente - artystka, która odziedziczyła pasję śpiewu flamenco po swoim ojcu, potrafi być wierna tradycji flamenco jednocześnie nadając mu powiew świeżości.

Kroki flamenco:

- Aby zacząć tańczyć flamenco, należy poznać jego rytm. Ten jest na 4 – 1 to tupnięcie nogą, 2, 3 i 4 to klaśnięcia dłońmi. Później następuje zmiana nogi i ponownie klaśnięcia dłońmi. Rytm jest dość szybki.
- Czyli klasyczny spacer. Wykonuje się go na lekko ugiętych nogach. Oczywiście na rytm 1-2-3-4. Czyli 1-2 to krok jedną nogą, a 3-4 to krok drugą nogą. Kroki te możemy wykonywać też w miejscu lub idąc w tył. Należy nimi improwizować.
- Kolejny krok jest nieco inny niż ten podstawowy. Teraz, stojąc w miejscu na lekko rozszerzonych i ugiętych nogach, prawą nogę dajemy w przód, a następnie kołyszemy biodrami na prawo i lewo. Zasada jest taka – prawa noga idzie w przód? Wtedy podąża za nią lewe biodro. Następnie nogę odstawiamy na miejsce i wtedy kołyszemy biodrami na lewo, a później na prawo. Teraz w przód idzie lewa noga i towarzyszy jej ruch biodrem na lewo. Następnie lewa noga wraca, a wy wykonujecie ruch biodrem na prawo i na lewo ponownie. Ważne jest to, aby krok w przód stawiać na palcach.

Kroki flamenco:

- We flamenco ruchy rękoma są niezwykle istotne. Podczas wykonywania klasycznych kroków dokładamy do tego ruchy rękoma. Oczywiście ruchy te mogą być mniej lub bardziej skomplikowane. Na początek przedstawimy wersję podstawową.
- Zacznijmy od ustawienia rąk. Wyciągnijcie obie przed siebie na wysokość brzucha. Łokcie w takim ułożeniu są podniesione na boki. Nie znajdują się przy ciele. Są od niego oddalone. Jednocześnie unosząc łokcie, nie unosimy barków. Teraz ręce rozszerzamy na boki, otwierając je i klatkę piersiową. Następnie podnosimy je na wysokość czoła. Nie podnosimy ich za głowę. Ręce muszą być na wysokości czoła i nosa.
- W takiej pozycji jedną rękę opuszczamy do poprzedniej pozycji, a druga zostaje w górze. Potem ponownie unosimy ją, a następnie opuszczamy drugą.
- Do takich ruchów rąk możemy dodać kroki w miejscu, np. wykrok w przód lub krok na krzyż.

Filmiki:

- <https://www.youtube.com/watch?v=1ZOQb4aEzpk>
- <https://www.youtube.com/watch?v=eIBCd4zmPDA>
- <https://www.youtube.com/watch?v=0Tco1YLHwpk>